

PBJK (Pochválený bud' Ježiš Kristus), drahý brat v Kristovi,

Na začiatok by som poskytol časť s knihy Dušana Borženského, ktorý, ako viete, nás opustil v tomto roku a ktorý bol v minulosti označovaný za mafiánskeho bossa košického podsvetia. Za spolupáchateľstvo v prípade troch vražd si odpykával 23-ročný trest odňatia slobody. Soňa Vančaková vybrala dve strany z tejto knihy, ktoré sme prepísali.

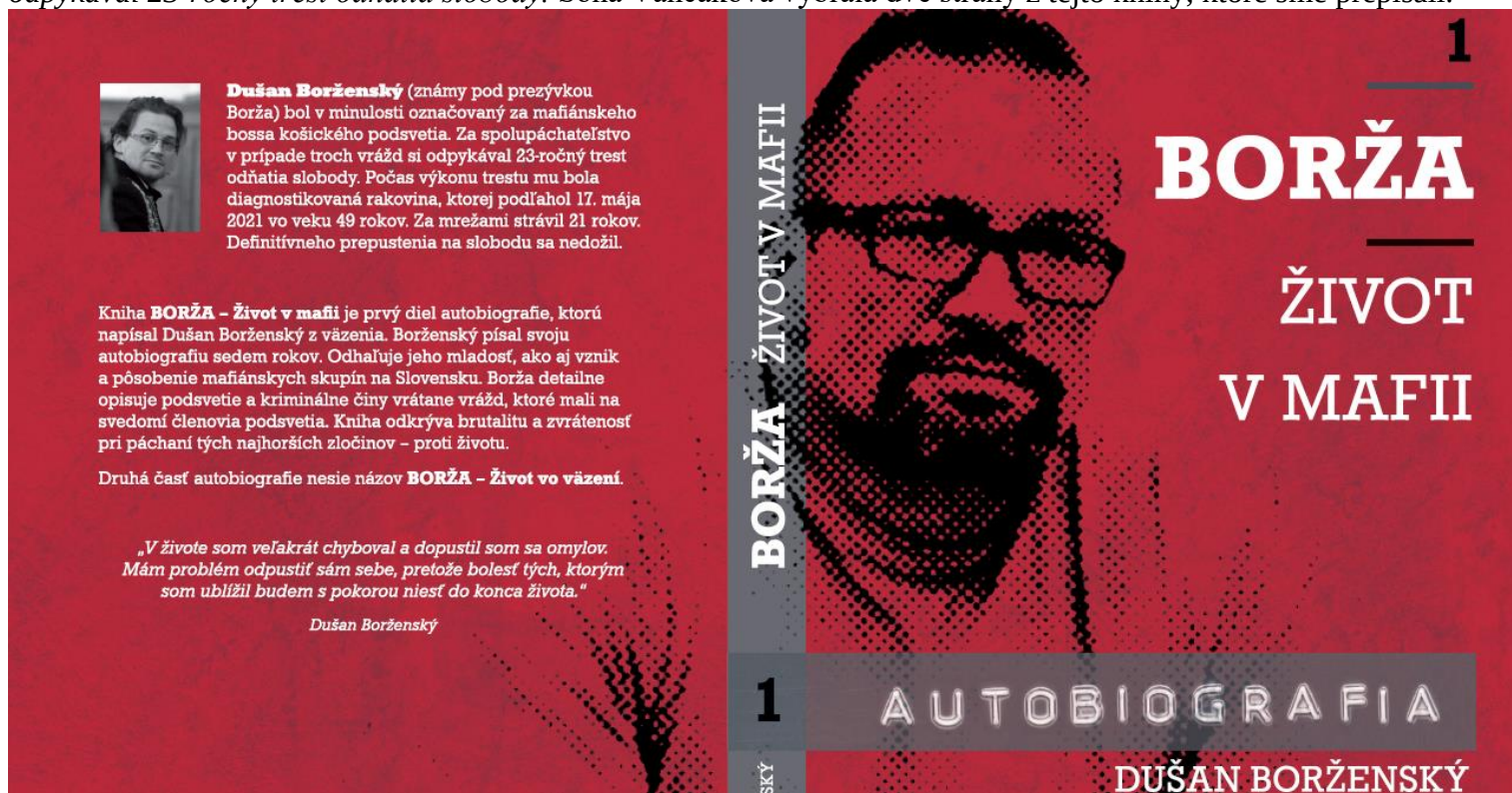

Foto: kniha Borža - život v Mafii - Autobiografia 1 diel - Dušan Borženský (známy pod prezývkou Borža)

LEMEŠANY

Strana 9

Začiatkom deväťdesiatych rokov, krátko po nežnej revolúcii, sa na Slovensku začalo to, čo v západnej Európe či iných krajinách fungovalo už niekoľko desaťročí, či dokonca storočí. Ľudia tomu hovorili rôzne, nezáleží, v akých kruhoch či spoločenskom postavení sa nachádzali. Organizovaní zločinci, podsvetie, mafia a podobne. Ja sám som sa zhodou rôznych okolností dostal do jedného gangu operujúceho na východe Slovenska a nejakým riadením osudu sa mi podarilo odrezať si ústupovú cestu von. Deň čo deň som tancoval na hrane noža, veľa som toho zažil a preskákal, prešiel som skutočne desivým obdobím a napriek všetkým možným nástrahám a nepredvídaným udalostiam sa mi podarilo ostať nažive. Môj príbeh je o živote na ulici a i dnes môže odrážať životy mnohých mladých ľudí. Čokoľvek deja sa môže týkať kohokoľvek z vás. Preto sa treba mať na pozore. Lebo život máme len jeden.

OPERÁCIA PO ATENTÁTE

Strana 303

Sanitka, v ktorej ma viezli, nabehla na nejaký hlboký výmol', moje telo sa otriaslo v momente som precitol. Obzeral som sa okolo seba. Sestrička stojaca pri mne ma upokojovala kontrolovala sáčok s nejakou tekutinou. V nemocnici ma preložili na iné lehátko, ktoré bolo na kolesách. Počul som, ako doktor stojaci pri mne povedal: „Okamžite na operačku!“ Z vozíka ma pár sekúnd nato preložili na stôl, kde mi pripútali ruky aj nohy. „Jedol ste?“ spýtal sa doktor. „Hej.“ „Tak to vás musíme rezať bez narkózy! Dúfam, že to vydržíte, ste predsa chlap,“ povzbudil ma. Usmial som sa, čo zobral ako moje pochopenie. Samozrejme, že som mu neveril, bol som v tom, že žartuje. Keď ma obštal personál operačného tímu, zvážnel som a oslovil ich: „To nemyslíte vážne! Ved' tú narkózu mi dať musíte, nie?!“ „Len kľudne ležte,“ odpovedal mi chirurg a bral do ruky skalpel. Spanikáril som, ale ďalej ležal a dúfal, že to je sen. Toto nemôže byť pravda! Chirurg sa naklonil so skalpelom v ruke a skutočne mi začal rezať brucho!“

osobne, to svedectvo čo hovorí (AUTORKE)
ma tak veľmi dojalo že na plakanie

Foto: časť listu od Alexandra z Košíc - Šace, v ktorom spomína predchádzajúci článok z NL č.64. Alexandrova reakcia: „Brat Mišo, prečítal som si tvoje články

a najviac ma tam zaujal ten o Dušanovi Boženskom. Vieš, ja som ho trochu poznal aj osobne. To svedectvo, čo hovorí /AUTORKE/, ma tak veľmi dojalo, že na plakanie.“

Dňa 16.12.2021 vyšiel článok aj v elektronickej forme **v časopise Trnavskej Arcidiecézy** z decembra 2021, ktorý vychádza raz za mesiac s názvom Kajúci lotri.

Kajúci lotri - Autor: Mária Kohutiarová

Už len samotná predstava zamestnania vo väznici vyvoláva neprijemný pocit – nie každý by sa na to dal, napriek platu a výhodám. Ako sa potom dívať na tých, ktorí sa spolu s Michalom Libantom rozhodli preniknúť až do duše väzňa a otvoriť ho pre prijatie Boha?

Ako sa narodí druhý Dismas?

Pre Boha určite veľmi jednoducho: vnukne komusi čosi na správnom mieste a nedá pokoj. Rovnako to bolo v prípade Michala Libanta – práca vo väznici v pozícii pedagóga mu nerobila problém, ale ako veriaci človek vnímal, kde je skutočný koreň problémov ľudí, ktorých mal na starosti. A vedel aj to, že ani výtvarný, ani chovateľský krúžok ich z biedy nevytrhne a nezmení k lepšiemu. Na to treba Božie slovo a chvály, svätú omšu tak ako jemu. Presne toto chcel dopriať zažiť a prijať do svojho života väzňom. Neboli to obyčajní ľudia: vrahovia, tí, čo znásilňovali, vydierali, dileri drog... Leopoldov je stále najstráženejšou väznicou na Slovensku. Práve sem 14. 5. 2015 vstúpil po trojhodinovej tortúre prehliadok Braňo Letko s Lamačskými chválami. Nik nevedel, aký bude efekt tohto „pokusy“ – no po polhodine sa začali tváre obvinených meniť. Keď začal plakať chlap, ktorý vonku strieľal ľudí, Michal vedel, že Ježiš sa ich začal dotýkať. A porozumel, že volanie Boha venovať sa práve týmto ľuďom, vytesneným spomedzi bežnej spoločnosti, je presne tá úloha, ku ktorej ho volá. Požiadal teda vedenie o povolenie otvoriť biblický krúžok – dlhý čas v ňom boli traja. Jeden hral, druhý čítal z Božieho slova a tretí sa modlil. O pár mesiacov ich bolo dvadsať. Už im bolo jasné, čo je spoločenstvo, ale chceli mať meno. Na Michalovu otázku, aké meno by navrhovali, zaznelo všeličo. Prvý vraví: „Bojovníci za slobodu.“ Druhý: „Uväznení.“ Tretí: „Božie milosrdenstvo.“ Nakoniec padla dohoda, že sa za názov budú modliť. Po čase, uprostred chvál, gitarista prestal hrať a hovorí: „Budeme sa volať Dismas!“ Bolo treba vysvetliť, že to bol lotor, ktorý bol ukrižovaný s Ježišom a ľutoval. Ale presne to je pozícia tých, čo sú vo väzniciach – potrebujú poznať Boha, oľutovať a meniť svoje životy.

Väzni a modlitba?

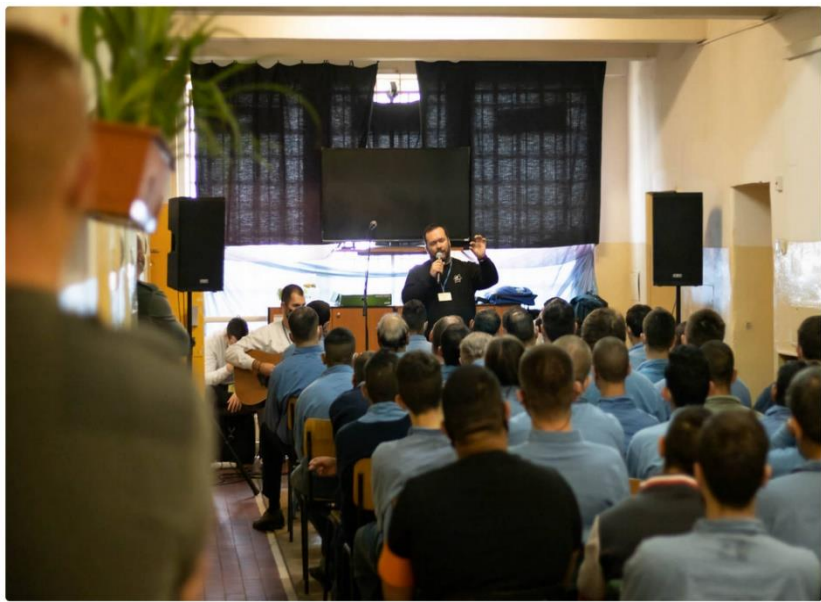
Práve tá sa stala najdôležitejšou náplňou každého stretnutia spoločenstva Dismas, ktoré už je československé: pozvanie, predstavenie a vznik komunit má za sebou už desať českých väzňov. Navyše Michal väzňom vysvetlil, že sú tak trochu ako rehoľníci: aj tí, keď vkročia do kláštora, odovzdajú všetko, čo je ich – šaty, osobné veci – a dostanú kláštorné. Ich životom sa potom stáva len práca a modlitba, presne tak, ako vo väznici. Modlitba nie je hocijaká: napríklad tá s názvom „anjelská“ má presné pravidlá. Každý deň o 20.00 sa modlia krátku spoločnú modlitbu, každý piatok od 8.00 rána do sobotnej polnoci, teda štyridsať hodín nonstop, každý aspoň jednu hodinu, ktorú si sám vyberie. A potom ešte každý piatok o 12.00 hodine za Slovensko. Forma modlitby je rôzna – ako si kto vyberie – od ruženca cez chvály, žalmy, pôst či spev... K tomu spevu: keď vzniká dobré

dielo, Pán ho požehná. Aj tu – speváci by boli, ale nebolo vlastnej riadnej gitary. Tá prišla darom od Guitar AID, službou vysvetlenia chvál a doladenia gitary poslužil zas Braňo Letko. Pri tretej návšteve Lamačských chvál v Leopoldove požiadali nič netušiacu skupinu väzňov o gitaru, že niečo zaspievajú. Matúš Uriga len tichým hlasom povedal: „Tak si vypočujeme tú besiedku...“ Čo však nasledovalo, nečakal asi nikto z nich. „Lamačom“ padali slzy...

Chce sa väzňom modliť? Idú tam dobrovoľne radšej ako na prechádzku či futbal, čo je jediná možnosť akéhoto takého voľného pohybu na čerstvom vzduchu. A nielen to: študujú Sväté písmo, debatujú o viere, pomáhajú prepusteným väzňom nájsť si prácu, ako aj rodinám tých väzňov, ktorí si ešte odpykávajú trest. Tam pravidelne posielajú vianočné darčeky pre deti väzňov, aby nemali smutné Vianoce. Dismas má svoje projekty, ktorým väzni veľmi dobre rozumejú: anjelská svätá omša sa slúži vždy za jedného väzňa, anjelským blahozelením potešia vždy toho vo väzení, kto má sviatok, anjelský list prichádza od detí, ktoré sa pred Vianocami konkrétne modlia za jedného väzňa a potom mu píšu na Vianoce list. Tomu, na ktorého si často nik nespomenie... Pomáha im aj anjelský mobil – tu učia väzňov nielen zaobchádzať s mobilom, ktorý zakúpia, ale nainštalujú mu doň aplikácie ruženca, Svätého písma, Nový zákon v MP3 alebo nahraté kázne. Anjelských aktivít je oveľa viac – a každá z nich má presný zásah a cieľ pre väzňov.

Neprenosné zážitky

Chlapi vo väzniciach, ktoré Dismas s ponukou prednášok, divadiel, koncertov či duchovnej služby navštevuje, nie sú žiadne bábovky. Ťažko od nich čakať, že zmäknú len tak, po rokoch neprijatia, zlého života. Aj preto sú okamihy, na ktoré nevie ani Michal Libant zabudnúť. Ako vtedy, keď našiel bývalého väzňa v Bratislave po osemnástich rokoch väzenia pomáhať bezdomovcom, narkomanom, zbiera ich z ulíc a ošetruje v biednom stave, často v poslednom štádiu rakoviny v charitnom dome. Kto by sa na to dal z nás, čo sme v normálnom živote? Michal často dostáva otázku, ako vie, že sú tí chlapi ozaj úprimne dotknutí Bohom, či nehrajú divadlo pre nejaké výhody? Ale zmeny sú jasné: ak predtým bol s ním stále disciplinárny problém kvôli správaniu vo väzení (priestupky sú tam zaznamenávané veľmi prisne), a zrazu to prestane po zapojení sa do spoločenstva, dokonca dostane pochvalu – tak o čom inom to je, ak nie o prijatí Ježiša do života, keď väzenský režim s ním neurobil nič, čo do pozitívnej zmeny? Dať sa do spoločenstva Dismas pritom

Autor: Mária Kohutiárová

nie je jednoduché z hľadiska vzťahov medzi väzňami: ten, ktorý sa rozhodne prijať záväzok a Ježiša, býva často označovaný za slabocha a vysmievaný, odsúvaný spomedzi „tvrdých chlapov“. No napriek tomu počet členov Dismasu narastá a Michal ich nazýva bojovníkmi v „Jesus Army“.

Miesto záveru

Raz pri modlitbách Michal počul od väzňov vetu: „Ja som rád, že som vo väzení.“ Nejakto to nemohol pochopiť,

kým neprišlo vysvetlenie: „Viete, prečo sme radi, že sme vo väzení? Kebyže nie sme vo väzení, nespoznali by sme Ježiša Krista! Vonku sme na neho nemali čas, vonku sme robili zle, niektorí sme bili svoje deti, fetovali sme, okrádali svoju rodinu... my sme neboli dobrí ľudia. Ale ďakujeme Bohu, že sme teraz tu, že sme mohli spoznať Ježiša Krista, že túto milosť nám dal tu – vo väzení.“

ZDROJ: <https://www.mojatrnavska.sk/2021/12/16/kajuci-lotri/>

Foto: Jozef Zachar a SIMA. **Príspevok Doda Zachara:** „Najprv telefonát a dohodnutie miesta prevzatia, manažér bol veľmi milý a ochotný, keďže mali koncert v Trnave, cestou pribrzdili pri Hlohovci a Sima mi osobne odovzdala hudobné CD, úsmev na tvári a tešila sa, lebo vedela, na aké účely budú jej CD použité, že potešia naše detičky. Obaja boli pre túto vec naklonení. Ak Pán dá, možno raz aj Sima bude mať koncert v niektorom z ústavov...“

Ja už len dodám, že SIMA už s nami raz bola v Banskej Bystrici. Som rád, že má otvorené, dobré srdce pre Anjelsky darček.

Foto: obálka Milan Košice - mesto

Foto: zľava - Lenka z NR-Chrenovej vyšila ručne takéhoto krásneho anjelika. Marta z NR-Chrenovej vyšila ručne krásny

stromček. Dve ručne vyrábané obálky stromčeky a anjelik od Emily.

Jedna z obálok išla aj pre Anjelika, ktorý sa za Emily modlil 40 dní a nakreslil jej aj obrázok tak, ako tebe iný Anjelik. A v liste od Emily som sa dozvedel krásnu vec, ktorú robia v prospech starších ľudí. Tak prinášame aj prepis tohto listu: „Ďakujem za list a krásnu pohľadničku od detí. Blížia sa Vianoce, pre mňa opäť smutné, bez detí a bez rodiny, ale myšlienkami a srdiečkom budem s nimi. Aj my sme vyrábali vianočné pohľadničky pre seniorov, ktorí sú v Centrách soc. služieb. Vložili sme do nich smajlíka a čaj, aby sme ich aspoň trochu potešili. Možno niektorí z nich nikoho nemajú a aj takáto maličkosť im urobí radosť. Aj pre Vás posielam pohľadničku a jednu prosím ťa odovzdaj deťom, ktoré mi písali. ĎAKUJEM“

Pred Vianociam sme s rodinkou navštívili aj jednu profirodinku, ktorá má na starosti detičky z detského domova.

Foto: **v profi rodinke z detského domova v TT** počas odovzdávania darčiekov. Foto: detičky s kresbami.

Detičkám sme ako vždy zabalili aj prekvapenia - darčeky navyše, aby vedeli, že ich nebeský Ocko má veľmi rád.

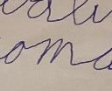
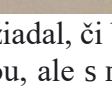
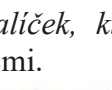
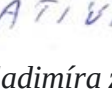
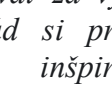
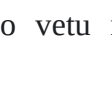
Ochovi už dlho nemal záchvat!), a nemal vôbec žiadne kontakty s rodinou - rodičmi a svojou dcérou! Modlili sme sa za neho, a presviedčali ho, aby napísal domov! Napísal

Foto: časť listu od **Stanislava z Hrnčiaroviec**, v ktorom píše: „Ozaj, naša „skupinka“ sa zase rozrástla, už nás je šesť! Dlhú sme sa modlili za nášho kamaráta Lacka Németha, ktorý trpí ťažkou epilepsiou /v poslednom čase vďaka Ockovi už dlho nemal záchvat! a nemal vôbec žiadne kontakty s rodinou - rodičmi a svojou dcérou! Modlili sme sa za neho a presviedčali ho, aby napísal domov! Napísal a dostal odpoveď od svojej mamy, poslali mu telefónne čísla na mamku, otca a dcérku, poslali mu peniažky na telefón, hneď zavolať a po piatich rokoch počul svoju dcérku, o týždeň mu prišiel od nej krásny list s fotkami! Laco „ožil“, vyplakal sa a už viac ako týždeň je pravidelne s nami pri modlitbách, kde sa spolu s nami modlí za všetko a všetkých čo i my, a spolu s nami i za zdravie svojej dcéry Viktórie Némethovej, ktorá má nádor na mozgu a ten jej vyvoláva epileptické záchvaty.“

V minulom čísle sme uverejnili príspevok od Stanka a už vidíme Božiu ochranu nad nimi a ovocie ich modlitieb.

Od vašho koncertu DISMAS, ktorý bol v Prešove vo väzbe som začal inak rozmyšľať. Ďakujem. - DARUJEM

Foto: časť listu od **Rastislava z Prešovskej väzby**: „od vášho koncertu DISMAS, ktorý bol v Prešove vo väzbe, som začal inak rozmyšľať. Ďakujem.“ V roku 2021 aj za zlej epidemickej situácie sa nám podarilo prísť do Prešova do VV a môžem povedať, že práve modlitba chvál a osobné svedectvá si Ocko - Boh používa na pritiahnutie ľudí k sebe.

Ahoj oco toto sú prvé Vianoce, ktoré si na mňa myslel, je mi to ľúto, že si mi dávnejšie povedal že mi navolaš! Som z toho smutná a chcela by som, aby si sa polepšil.

preto, že sa ozval po prvýkrát a my mu posielame listy už nejaké tie mesiace. A to je v poriadku, všetko je na slobodnej vôli, ale musím napísať, že nás to potešilo v spol., lebo nám to dáva nádej, že aj tí, čo nepíšu, môžu čítať a môže sa ich to aj dotýkať.

Ten druhý list (**foto vyššie**) je od už v úvode spomínaného Dušana Boržeského ktorý nám napísal po dvoch rokoch prvýkrát a v podstate sú tieto dva listy identické: „Musel som sa Vám ozvať, lebo stále Vás Otec za mnou posielal...“

Príspevok Jaromíra Tichého:

„Cesta k Jurajovi bola náročná, mistry byla silnice neprotážená a vedľa častečne i přes lesy a kopce. Věřil jsem, že když vezu Písmo svaté, jsem tak trochu poslem Božím a tudíž chráněnou osobou a tak jsem nakonec dorazil šťastně do cíle, poté co mne navigace povodila po Kyjově - dvakrát na špatné místo jsem šťastně na třetí pokus dorazil do cíle a zaparkoval hned vedle Jurajova auta. Nebeský Otec vždycky všechno zařídí. Budiž mu sláva!“

Foto: **Juraj Stepanay** pri predávaní Biblie.

pokračuje príspevok Jaromíra: Krásné a požehnané Vánoce všem v Dismasu přeji Jitka a Jaromír, pamatujte, že Pán má s každým z nás svůj plán a když chce, dokáže dát dohromady dva lidi i přes překážky zdí na obou stranách - to že spojil život nás dvou je toho důkazem. Sláva Bohu na výsostech a na zemi pokoj lidem dobré vůle, zvláště v této době adventní. Buďte Sbohem! Jitka a Jaromír P.S. Fotografie je pořízena na náměstí v Uherském Hradišti před zdejším

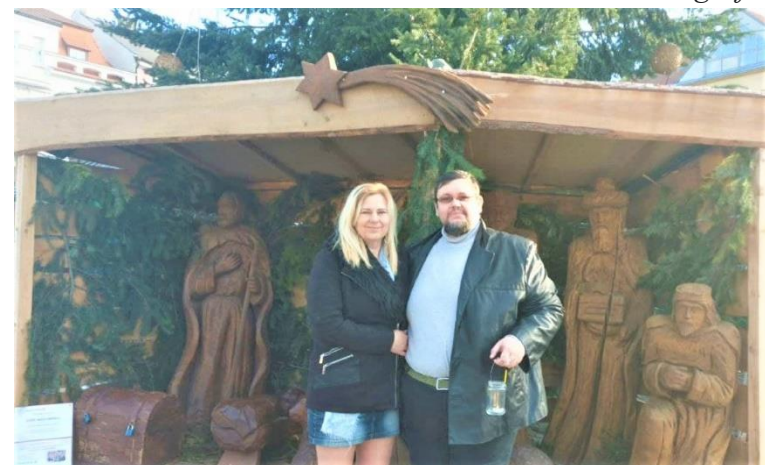

Foto: **Katka a Simona Kunovské** pri balení NL č.64

Betlémem, v lucerničce je Betlémské světlo od hradištských skautů, ať svítí pro nás všechny!“

O Jaromírovi musím tiež povedať, že už nejaký čas je na vytuženej slobode (VT Kuřim) a za nejaký čas prišla aj vytužená sloboda pre Jitku (VT Světlá nad Sázavou) (**vid' foto s Jaromírem**), ktorá je tiež našou členkou. Ich túžba sa poznať nielen cez listy, ale aj v skutočnosti v reálnom svete, sa uskutočnila. Chvála Pánovi.

Príspevok Marek Zachar: „PBJK, priatelia, malička skúsenosť pri odovzdaní vianočného Anjelského darčeka. Týždeň pred Vianocami sa mi dostalo znova tej milosti odovzdať darček pre detičky našich

bratov a sestry v Dismase, ktoré sú aj z dôvodu odsúdenia ich rodičov v detskom domove v Seredi. Keď som pri odovzdaní jedného takého balíčka poprosil slečnu/pani, či by jej vadilo spoločne sa odfotiť, nebola moc potešená.

A v tom okamihu prichádzala do práce pani riaditeľka. Na otázku, či by to jej nevadilo, sa pousmiala a potešila sa, že si niekto spomenul na detičky takýmto spôsobom a s láskou poprosila aj kolegyniu, aby sa odfotila, veď za dobrú vec sa netreba hanbiť. Tak som sa aj ja potešil, že to prijali a pri otázke - komu máme dať toho veľkého tigra a mojej odpovedi - tomu, kto to najviac potrebuje, sa len pozreli na seba a zažiarili im oči. S týmto nečakaním gestom a pocitom spraviť radosť tým najmenším som pokračoval v práci a celý deň sa úplne inak pracovalo ... Všetkým vám prajem požehnané (prežívané s Pánom) sviatky narodenia nášho Pána Ježiša Krista.“

Foto: k Vianociam som dostal aj portrét od Petra z Ilavy. Potešil ma.

Po Vianociach k nám zavítal **Adrian Galajda** od Bojovníkov Máriiných, s ktorým sme boli aj v Medžugorí a bol aj na fotke pri kríži na Križovaci v NL č.53. A tu je jeho príspevok: „Rád by som sa s vami podelil pár riadkami o tom, ako nás naša Nebeská mamka dala s Michalom dokopy. Bola to pre nás úplne náhodná cesta do Medjugoria, hovorím pre nás, lebo náš Nebeský Otec má plán, ktorý my až neskôr pochopíme, takže to nebola žiadna náhoda. Michala som stretol na návšteve u Otca Jána, ktorý je náš spoločný priateľ a Michal mu vtedy priniesol krásnu ikonu

Svätej Tváre. Ja som sa zahľadel do Ježišových očí a tým to začalo. Bol to pohľad, ktorý sa so mnou vlečie doteraz. Mal som vnuknutia dozvedieť sa viac o Ježišovej Tvári, tak som o tom čítal v Svätom písme a na internete. Utkvelo mi v pamäti, neviem prečo, slovo Fanuel. To slovo v preklade znamená Božia Tvár. Takto nazval Jakub miesto, kde bojoval s Bohom v Starom Zákone, v Novom zákone sa spomína Fanuel pri prorokyni

Anne, ktorá bola dcéra Fanuelova z kmeňa Ašer a ktorá videla malého Ježiška, čiže Božiu Tvár. Stále som to slovo mal v hlave, neviem prečo. Prídeme do Medjugoria a Michal vtedy išiel s nami. Pri jednej debatke na našej izbe sa má pýta, počuj vieš, čo je to Fanuel? Ja som ostal ako obarený, keďže sa mohol opýtať na tisíc rôznych vecí, no Pán chcel to slovo použiť práve v tomto čase. Potom som vedel, že to, že je Michal s nami v Medjugori, nie je náhoda. Rozprával nám, ako evanjelizuje po väzniciach, no vtedy som netušil, ako nás Panna Mária použije v Anglicku, kde pracujem ako záhradník. Raz po svätej omši v Benediktínskom kláštore som sa ešte modlil a zrazu prišla ku mne jedna pani, či by sme sa nechceli ísť s ňou pomodliť do ženskej väznice. Súhlasili sme. Keď sme tam došli, bol to pre mňa šok, nikdy som si nepredstavoval, že raz sa budem modliť vo väznici. Zoznámili sme sa tam so ženami, dokonca jedna z nich bola Slovenka Petra. Všetky ženy mi pripadali také normálne a všetky mali hlad, počuť o Panne Márii, keďže ju majú strašne rady. Tak sme rozprávali, modlili sa ruženec a chceli, aby sme prišli ešte zase a porozprávali im o Eucharistii. Tak sme tam boli a bolo to silné, zážitok na celý život. To som ešte nevedel, že Michal sa snažil spolupracovať s kresťanským spoločenstvom Anoyting Fire z Anglicka na evanjelizácii väzníc. No keď sme spolu volali a ja som mu vravel, že idem do väznice, on hovorí, že brácho to nie je náhoda. A nebola. Dnes už si Michal dopisuje aj so ženami z väznice v Anglicku a necháme sa prekvapiť, čo má náš Pán pripravené ďalej. S úžasom len zažívame, ako Panna Mária používa svoje diatky v Božom pláne spásy. Vďaka Michal, že si mi dal možnosť podeliť sa s týmto krásnym zážitkom s ľuďmi cez tvoj Newsletter a dúfam, že sa to dotkne niekoho, ako sa to dotklo nás a že to niekoho motivuje na ceste do neba. “

Ja ešte prezradím, že je hore na fotke vo svetri a hrá na gitare u nás na návšteve, na ktorej bol u nás po Vianociach.

I have read the story of how you set up 'DISMAS', the work you do is amazing, you truly are special people and are doing Jesus word.

Foto: časť práve listu od Emmy z Anglického vyhnanstva, v ktorom píše: „Prečítala som si príbeh o tom, ako si založil DISMAS a čo robíš, je úžasné, naozaj ste výnimoční ľudia a šírite (žijete) Ježišovo slovo. “

Príspevok **Jozka Šišku** (vid' foto): „Dnes po dlhšom čase, cca 3 mesiace, sme mohli opäť poslúžiť našim bratom v Kristovi z Čičavy. Priniesli sme im plné auto oblečenia, obuvi, hračiek, ktoré im i takto tesne po Vianociach vyčarili radostný úsmev na tvári... A ďakujem všetkým, ktorým dal Pán do srdca túžbu obdarovať svojho blížneho, ktorého ani možno nikdy nevidel... “

Misia I: niektorí z vás, teda tí, čo si dali námahu a napísali aspoň jeden dopis v roku 2021, dostanú rúško ako darček. Je vás drvivá väčšina. Taký bonus a odmenu k aktivite. Sú určené ako darček na Vianoce **výhradne pre teba**.

Poprosím ťa, aby si ho **nikomu neposielať**, ani príbuzným, ani spoluodsúdeným, nakoľko, ak znovu začnem chodiť po väzniciach a verím, že to bude skoro, tak keď prídeš na svedectvá, chvály, tak ho maj vždy na sebe, aby som jasne videl, kto je od nás z DISMASU. Požiadam ťa o modlitbu za darcu týchto rúšok. **Príspevok od**

Antona Michalicu - darcu týchto vzácných a originálnych darčiekov: „Rúška šijú ženy z rodín, ktoré sa ocitli v náročných životných situáciách a chcú zmeniť svoj život aktívnou prácou. Ide o ženy, mladé vdovy, ktoré prišli o svojho manžela z dôvodu choroby alebo úrazu, ženy (vid' foto), ktoré sa starajú o deti so zdravotným postihnutím ako aj deti s dlhodobým vážnym ochorením. Občianske združenie Misia mladých im poskytuje viaceré kurzy - kurz lacného varenia, kurz zavárania, kurz opravy bicyklov, kurz záhradkárstva, bylinkové kurzy a základný sociálno-právny kurz. “

Úmysly: modlíme sa už celý týždeň v spoločnej modlitbe o 20.00 hod., pričom máme **40 hodinové** modlitby už v piatok ráno od 08.00 hod a končíme o polnoci teda 23.59 hod. v sobotu. Pripájajme sme sa spolu!

Ak želám „žehnám“, prajem niekomu dobre, to už je Božie kráľovstvo v nás, lebo vieme, že opakom toho je závišť

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
17.-18.1.2022	za spoluprácu a evanjelizáciu v ďalších krajinách, kam nás Boh - Ocko chce poslať
24.-25.1.2022	za odprosenie urážok nás samých, našich rodín, nášho národa
31.1.22	za našich kňazov, biskupa Rábeka, nové duchovné povolania a za synodu 2021 – 2023

10.1.2022 **Boh Ťa žehnaj, drahý brat v Kristovi - BŤŽ + Michal Newsletter č.65**

